

ARK 20 DEN GRIMME ÆLLING

Få eventyret oplæst på Æ-siden i Læsefidusens ABC.

Første billede:

Der var så dejligt ude på landet. Midt i solskinnet lå en gammel herregård. Rundt om gården var der kanaler med vand. I vandkanten voksede høje skræppeblade, og her lå en and på sin rede. Endelig knagede det ene æg efter det andet:

"Pip! Pip!" sagde det, og ud kom den ene lille ælling efter den anden.

Men hvorfor varer det dog så længe med det sidste æg! tænkte andemoren.

Endelig revnede det sidste æg.

"Pip! Pip!" sagde ungen og væltede ud.

Moren så på sin unge.

"Det er da en forfærdelig stor ælling!" sagde hun, "Ingen af de andre ser sådan ud!"

Andet billede:

"Kom med mig, så skal jeg præsentere jer i andegården," sagde moren til sine ællinger, "se, at I kan rappe jer, og nej med halsen, og sig pænt Rap!"

Men da de andre ænder i andegården så dem, sagde de højt:

"Fy - se ham der, ham kan vi ikke tåle!" og straks fløj en and hen og bed ællingen i nakken.

"Lad ham være!" sagde moren, "han gør jo ikke nogen noget!"

"Men han er for stor og styg!" sagde den and, som bed, "Og så skal han kanøfles!"

Sådan gik det den første dag, og siden det blev det bare værre og værre. Den stakkels ælling blev jagtet af alle, selv hans søskende var onde og sagde:

"Bare katten ville tage dig, dit fæle spektakel!", og moren sagde:

"Gid du bare var langt borte!"

Tredje billede:

"Ingen kan lide mig! Jeg kan lige så godt gå hjemmefra!" sukkede ællingen.

"Hvor er du stor og styg!" sagde alle de dyr, som ællingen mødte på sin vej, og ællingen blev bare træt og trist.

En dag kom han til et gammelt hus. Her ville den gamle kone tage ham på prøve for at se, om han kunne lægge æg. Men ællingen blev kun i dårligt humør. Og så gik han ud i den store verden igen.

Da det blev efterår, så ællingen en flok svaner. Aldrig havde han set et så smukt dyr.

Og så blev det vinter, men det er alt for trist til at fortælle om al den nød og ulykke, som ællingen måtte gå igennem i den hårde vinter.

Fjerde billede:

Endelig begyndte solen at skinne varmt, og det blev forår. Ællingen så tre smukke svaner komme flyvende. Han løftede sine vinger og fløj efter dem ud i vandet.

"Dræb mig bare, hvis I vil," sagde han og bøjede sit hoved ned mod vandspejlet.

Men hvad var det, han så i det klare vand? Det var ikke til at tro. Han var ikke længere en grim ælling.

De store svaner svømmede rundt om ham og strøg ham med næbbet. En familie stod og kastede brød ud. Det lille barn råbte:

"Se, der er kommet en ny!" De andre jublede også, og alle sagde:

"Den nye er den smukkeste!"

